

ROZHODNUTIE

Číslo: 024/32245/2023/PR/SD
Číslo spisu: 5909-2023-BA

V Bratislave dňa 20. 11. 2023

Predseda Úradu pre reguláciu sieťových odvetví ako orgán príslušný na konanie podľa § 5 ods. 6 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov v spojení s § 5, § 57 ods. 2 a § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov vo veci odvolania proti rozhodnutiu Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru regulácie elektroenergetiky č. 0010/2023/E-SD z 15. augusta 2023

rozhodol

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov tak, že odvolanie spoločnosti Energy Edge ZC s. r. o., Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO: 36 866 661, v zastúpení BDO Legal s. r. o., Pribinova 10, 811 09 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 51 803 330, **z a m i e t a** a rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru regulácie elektroenergetiky č. 0010/2023/E-SD z 15. augusta 2023 **p o t v r d z u j e**.

Odôvodnenie:

1. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, odbor regulácie elektroenergetiky (ďalej len „prvostupňový orgán“ alebo „úrad“) vydal dňa 15. augusta 2023 rozhodnutie č. 0010/2023/E-SD, č. sp. 4738-2023-BA, ktorým bola spoločnosti Energy Edge ZC s. r. o., Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO: 36 866 661, v zastúpení BDO Legal s. r. o., Pribinova 10, 811 09 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 51 803 330 (ďalej len „účastník konania“) uložená úhrnná pokuta podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach (ďalej len „zákon č. 250/2012 Z. z.“) v znení zákona č. 256/2022 Z. z., v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a v znení zákona č. 433/2022 Z. z. vo výške 3 000,- eur za spáchanie správnych deliktov tým, že účastník konania
 - porušil povinnosť podľa § 14 ods. 5 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z., pretože v lehote do 31. augusta 2022 nepredložil úradu návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia 2023 - 2027 pre regulovanú činnosť pripojenie do sústavy, čím sa dopustil správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z.,
 - porušil povinnosť podľa § 14 ods. 5 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 324/2022 Z. z., pretože v lehote do 31. októbra 2022 nepredložil úradu návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia 2023 – 2027 pre regulovanú činnosť prístup

do distribučnej sústavy a distribúcia elektriny, čím sa dopustil správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 324/2022 Z. z.,

- porušil povinnosť podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z., pretože v lehote do 30. apríla 2023 nepredložil úradu údaje o skutočných množstvách elektriny v roku 2022, očakávaných množstvách elektriny v roku 2023 a plánovaných množstvách elektriny na rok 2024 prepravenej koncovým odberateľom elektriny, ako aj údaje o skutočných nákladoch a skutočných výnosoch za prevádzkovanie systému v roku 2022 v zmysle § 12 ods. 9 vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 18/2017 Z. z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v elektroenergetike a niektoré podmienky vykonávania regulovaných činností v elektroenergetike v znení vyhlášky č. 233/2022 Z. z., čím sa dopustil správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. p) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z.
2. Rozhodnutie č. 0010/2023/E-SD z 15. augusta 2023 (ďalej len „rozhodnutie“) bolo účastníkovi konania doručené 16. augusta 2023.
 3. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v súlade s § 53 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 31. augusta 2023 a zaevidované pod č. 32245/2023/BA (ďalej len „odvolanie“).
 4. Vzhľadom na to, že prvostupňový orgán nerozhodol o odvolaní podľa § 57 ods. 1 správneho poriadku, predložil dňa 18. septembra 2023 v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku odvolanie spolu so spisovým materiálom predsedovi Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ako orgánu príslušnému na konanie o odvolaní (ďalej len „odvolací orgán“).

I. Prvostupňové konanie

5. Prvostupňový orgán oznámením č. 26627/2023/BA zo 14. júla 2023 začal správne konanie proti účastníkovi konania vo veci uloženia pokuty za porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z., v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a v znení zákona č. 433/2022 Z. z. V oznámení o začatí správneho konania prvostupňový orgán oznámil účastníkovi konania, že podkladom pre vydanie rozhodnutia vo veci uloženia pokuty budú úradom zistené porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z., v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a v znení zákona č. 433/2022 Z. z. nedodržaním povinností ustanovených v § 14 ods. 5 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z., § 14 ods. 5 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. Oznámenie o začatí správneho konania bolo doručené účastníkovi konania 17. júla 2023.
6. Prvostupňový orgán oznámením č. 26627/2023/BA zo 14. júla 2023 účastníkovi konania zároveň uviedol, že v zmysle § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku sa pred vydaním rozhodnutia môže oboznámiť s podkladom pre rozhodnutie, spôsobom jeho zistenia, vyjadriť sa k podkladu pre rozhodnutie a spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie do desiatich pracovných dní odo dňa doručenia tohto oznámenia.
7. Účastník konania doručil prvostupňovému orgánu vyjadrenie k oznámeniu o začatí správneho konania dňa 24. júla 2023.

8. Prvostupňový orgán po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností týkajúcich sa spôsobu, času trvania a následkov porušenia povinnosti vydal 15. augusta 2023 rozhodnutie, ktorým účastníkovi konania uložil úhrnnú pokutu vo výške 3 000,- eur podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z., v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a v znení zákona č. 433/2022 Z. z. za spáchanie deliktov uvedených v rozhodnutí. Rozhodnutie bolo účastníkovi konania doručené 16. augusta 2023.

II. Odvolanie účastníka konania

9. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v zákonom ustanovenej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 31. augusta 2023. Účastník konania odvolanie proti rozhodnutiu odôvodnil nasledovne.
10. Účastník konania uviedol, že s rozhodnutím v celom rozsahu nesúhlasí, pretože ho považuje za nedôvodné, neúčelné a uloženie pokutu za neprimeranú porušenej povinnosti. Rozhodnutie je založené na formalistickom výklade ustanovení zákona č. 250/2012 Z. z. a žiadnym spôsobom nereflektuje na skutkový stav.
11. Účastník konania uviedol, že k svojmu vyjadreniu k začatiu správneho konania predložil aj čestné vyhlásenie, v ktorom uviedol, že v roku 2022 nevykonával regulovanú činnosť distribúcia elektriny a túto regulovanú činnosť nebude vykonávať ani v roku 2023, a taktiež oznámenie o nevykonávaní regulovanej činnosti, v ktorom uviedol, že v roku 2022 nevykonával regulovanú činnosť distribúcia a dodávka elektriny koncovým odberateľom elektriny. Ak teda mal úrad za preukázané, že účastník konania v roku 2022 a ani v roku 2023 nemá vykonávať regulovanú činnosť distribúcia a dodávka elektriny koncovým odberateľom elektriny, čo v rozhodnutí úrad nespochybnil, potom je zrejmé, že účastník konania skutočne nevykonával označenú regulovanú činnosť, a ani ju vykonávať nebude. Údajné porušenie povinností, ktoré označuje v odôvodnení rozhodnutia úrad, je potom iba administratívnoprávnu povinnosťou bez akéhokoľvek obsahu, negatívneho následku alebo akýchkoľvek iných konzekvencií. Účastník konania je toho názoru, že nie je na mieste trestať porušenie povinnosti, ktorá fakticky nespôsobuje žiaden negatívny následok. Je preda absolútnym nezmyslom, aby regulovaný subjekt, ktorý nevykonáva regulovanú činnosť, podával úradu na schválenie návrhy cien pre regulované činnosti, ktoré nevykonáva.
12. Ďalej účastník konania uviedol, že vníma, že po formálnej stránke k splneniu povinnosti nemalo dôjsť, avšak po obsahovej stránke sú tieto povinnosti irelevantné. Pri vydávaní rozhodnutia sa mal úrad zamerať na základné princípy trestania, a vyhodnotiť pochybnosti právneho charakteru v prospech účastníka konania. Ak teda účastník konania raz deklaroval, že nevykonáva regulovanú činnosť, ako mu môže vzniknúť povinnosť podať návrh na schválenie regulovanej ceny pre regulovanú činnosť, ktorú nevykonáva. Účastník konania je dokonca toho názoru, že sa naňho má nazeráť, ako by vo vzťahu k povinnostiam podľa § 14 ods. 5 písm. a), písm. c) a § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. nebol regulovaným subjektom.
13. Účastník konania uviedol, že úrad sa pri ukladaní pokuty podľa odôvodnenia rozhodnutia mal riadiť princípmi správneho trestania a účastníkovi konania mal uložiť úhrnnú pokutu za správny delikt najprísnejšie postihnuteľný podľa absorpčnej zásady, ktorá sa v trestnom práve uplatňuje pri trestaní zbíhajúcich sa trestných činov, pričom účastníkovi konania uložil pokutu vo výške 3 000,- eur. Účastník konania výšku pokuty považuje za neprimerane prísnu a šikanóznou. V danom prípade by splnenie údajne porušenej

povinnosti predstavovalo zaslanie návrhu ceny so „samými nulami“, keďže účastník konania nevykonával, nevykonáva a ani nebude vykonávať regulovanú činnosť. Úrad pri ukladaní pokuty nezohľadnil tú skutočnosť, že porušenie povinnosti spočívalo v nesplnení výhradne v nelogickej a nesystematickej povinnosti, ktorá nemá mať ani priestor v legislatíve.

14. Účastník konania uviedol, že ak je úrad toho názoru, že na administratívnoprávne trestanie sa majú uplatňovať princípy a záruky v trestnom konaní, potom je na mieste normatívne kódexy trestného práva vnímať ako celok. Závažnosť úradom uvádzaného porušenia povinností podľa § 14 ods. 5 písm. a) a c) a § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. je vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný a jeho závažnosť nepatrná (§ 10 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 300/2005 Z. z.“)). Ak zákon č. 300/2005 Z. z. o takých činoch v rámci materiálneho korektívu nehovorí ani o prečinoch, je na mieste sa domnievať, že nejde o správny delikt, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná.
15. Zároveň účastník konania nesúhlasí s tým, že uložením pokuty vo výške 3 000,- eur by bola naplnená tzv. preventívna úloha. S poukazom na minimálnu závažnosť porušenia, keďže nenastal žiaden negatívny následok a škoda, je účastník konania toho názoru, že preventívna úloha správneho trestania v danej veci bude naplnená uložením aj nižšej pokuty. Práve uložením pokuty vo výške 3 000,- eur sa stáva správne trestanie nástrojom neprímeraných represíí. Účastník konania zároveň uvádza, že v roku 2023 mu vzniká nárok iba na minimálny doplatok podľa § 3 ods. 1 písm. c) zákona č. 309/2009 Z. z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na podporu výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov, čím sa jej hospodárska kondícia náramne zhorší. Účastník konania už teraz predpokladá, že jeho hospodársky výsledok za rok 2023 bude záporný. Zároveň uvádza, že zo xxxxxxx zdrojov, ktoré vyrábajú z biomasy, už xxxxx nevyrábajú elektrinu vôbec a ostatné x znížili výrobu, čo bolo deklarované na rokovaní úradu k Pzn na roky 2023 až 2027. Ďalším negatívnym dopadom na hospodárenie účastníka konania je uloženie pokuty, za porušenie ustanovení, ktoré kladú na subjekty trhu požiadavky, ktoré nemajú logické opodstatnenie. Uloženie pokuty účastníkovi konania spôsobí iba neprímerané represie a neprímeranú záťaž na jeho hospodárenie.
16. Účastník konania ďalej uviedol, že technológia, ktorá je uvedená v prílohe č. 2 povolenia na podnikanie v elektroenergetike v skutočnosti na distribúciu elektriny vôbec nie je využívaná. Technológia slúži výhradne na výrobu elektriny a nie na jej dodávku a distribúciu. Úrad sa týmto aspektom užívania technológie žiadnym spôsobom nezaoberal a vo svojom rozhodnutí ani nevyhodnotil. Je pritom povinnosťou správneho orgánu ustáliť skutočný stav veci a neuspokojiť sa iba s formálnym (evidenčným) stavom.
17. Účastník konania má za to, že úrad pri rozhodovaní o výške pokuty nezobral do úvahy, že išlo o menej závažné porušenie povinnosti, charakter, okolnosti prípadu a spôsob porušenia povinnosti a skutočnosť, že nebola v dôsledku porušenia povinnosti spôsobená žiadna škoda, čím rozhodnutie javí známky protizákonnosti.
18. Účastník konania zároveň uviedol, že požiada úrad o zúženie rozsahu povolenia na podnikanie v energetike, a to tak, že nebude ďalej podnikat' v rozsahu činností distribúcia elektriny a dodávka elektriny. K tomuto kroku účastníka konania vedie zjavná nelogickosť

administratívnoprávnych požiadaviek na to, aby tieto činnosti boli výhradne uvedené v rámci povolenia na podnikanie.

19. Účastník konania vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby úrad v súlade s § 57 ods. 1 správneho poriadku odvolaniu v plnom rozsahu vyhovel a rozhodnutie zrušil a konanie zastavil. Alternatívne účastník konania navrhuje, aby odvolací orgán rozhodnutie zrušil a konanie zastavil alebo rozhodnutie zmenil tak, že účastníkovi konania uloží pokutu vo výške 500,- eur.

III. Druhostupňové konanie

20. Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku *správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.*
21. Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku *správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierné vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.*
22. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku *správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.*
23. Podľa § 32 ods. 2 prvej a druhej vety správneho poriadku *podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.*
24. Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku *správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.*
25. Podľa § 46 správneho poriadku *rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoločného zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.*
26. Podľa § 47 správneho poriadku *rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.*
27. Podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku *odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*

28. Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, *ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*
29. Odvolací orgán, s poukazom na citované ustanovenia správneho poriadku, v odvolacom konaní napadnuté rozhodnutie spolu so spisovým materiálom, týkajúcim sa veci, v celom rozsahu preskúmal, osobitne preskúmal jeho výrok a odôvodnenie a ich súlad so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä s príslušnými ustanoveniami správneho poriadku a zákona č. 250/2012 Z. z., vyhodnotil dôvody uvedené v rozhodnutí, ako aj námietky a skutočnosti uvedené v odvolaní.
30. Odvolací orgán z administratívneho spisu prvostupňového orgánu zistil, že prvostupňový orgán oznámením č. 26627/2023/BA zo 14. júla 2023 začal správne konanie vo veci uloženia pokuty za porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z., v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a v znení zákona č. 433/2022 Z. z., ktoré obsahuje aj výzvu adresovanú účastníkovi konania na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia.
31. V administratívnom spise prvostupňového orgánu sa nachádza vyjadrenie účastníka konania k oznámeniu o začatí správneho konania a odvolaním napadnuté rozhodnutie, ktorým prvostupňový orgán účastníkovi konania uložil úhrnnú pokutu podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z., v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a v znení zákona č. 433/2022 Z. z. za spáchanie správnych deliktov uvedených v tomto rozhodnutí.
32. Napokon administratívny spis prvostupňového orgánu obsahuje samotné odvolanie účastníka konania, postúpenie odvolania odvolaciemu orgánu z 18. septembra 2023, záznam o presune spisu z 18. septembra 2023, ako aj upovedomenie prvostupňového orgánu z 18. septembra 2023 o postúpení odvolania spolu so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu.
33. Odvolací orgán, v súlade s § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku, zaslal účastníkovi konania podanie č. 34617/2023/BA z 28. septembra 2023, v ktorom uviedol, že v konaní postupuje podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a správneho poriadku, a vychádza z odvolania účastníka konania a podkladov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom. Zároveň odvolací orgán oznámil účastníkovi konania, že je oprávnený pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladom, spôsobu jeho zistenia a navrhnúť jeho doplnenie v stanovenej lehote sedem dní odo dňa doručenia výzvy, ďalej že má právo nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom a nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného odvolacím orgánom, a že sa môže vyjadriť písomne alebo ústne do zápisnice osobne v deň vopred dohodnutý telefonicky. Podanie bolo účastníkovi konania doručené 14. októbra 2023.
34. Účastník konania doručil odvolaciemu orgánu dňa 23. októbra 2023 vyjadrenie k podkladom pred vydaním rozhodnutia, v ktorom uviedol, že naďalej trvá na tom, že údajné porušenie povinností, ktoré uvádza úrad v odôvodnení rozhodnutia je založené na striktnom formalistickom výklade ustanovení zákona č. 250/2012 Z. z., keď v rozhodnutí nezohľadnil skutočnosti, ktoré účastník konania prezentoval, a ktoré sú nepochybne právne relevantné pri posudzovaní, či k porušeniu predmetných povinností skutočne došlo alebo nie, resp. sú právne relevantné minimálne v súvislosti s vymeriavaním výšky uloženej pokuty. Napriek tomu, že účastník konania, ako už skôr uviedol, si je vedomý, že po striktnom formálnej stránke možno tvrdiť, že k splneniu uvedených povinností malo dôjsť z jeho strany, považuje takýto výklad zákona bez ďalšieho, teda bez zohľadnenia kontextu, ktorý

má nepochybne právnu relevanciu v uvedenom prípade, a ktorý sa jednoznačne mal premietnuť minimálne v rámci správnej úvahy úradu o uložení výšky pokuty, za problematický, až neudržateľný, a to z dôvodu jeho nezmyselnosti a nelogickosti. Účastník konania v rámci vyjadrenia k začatiu správneho konania predložil úradu čestné vyhlásenie, ako aj oznámenie, z ktorých vyplýva, že v roku 2022 regulovanú činnosť distribúcia a dodávka elektriny koncovým odberateľom elektriny nevykonával, a že ju nebude vykonávať ani v roku 2023. Ak teda mal úrad za preukázané, že účastník konania v roku 2022 a ani v roku 2023 nemá vykonávať regulovanú činnosť distribúcia a dodávka elektriny koncovým odberateľom elektriny (čo v rozhodnutí úrad nespochybnil), potom je zrejmé, že účastník konania skutočne nevykonával označenú regulovanú činnosť, a ani ju vykonávať nebude. Plnenie povinností účastníkom konania, ktoré úrad skonštatoval v rozhodnutí ako porušené zo strany účastníka konania, je za uvedených okolností nezmyslom, keď plnenie týchto povinností, by v uvedenom prípade v podstate znamenalo, že regulovaný subjekt, ktorý nevykonáva regulovanú činnosť, musí podávať úradu na schválenie návrhy cien pre regulované činnosti, ktoré nevykonáva. Ako už bolo uvedené po formálnej stránke je možné tvrdiť, že účastník konania je nositeľom uvedených povinností, avšak v realite by splnenie týchto povinností dosiahol iba takým spôsobom, že by zaslal úradu návrh ceny so „samými nulami“, keďže ako úradu preukázal, predmetnú regulovanú činnosť nevykonával, nevykonáva a ani nebude vykonávať. O to problematickejšia je úhrnná výška pokuty 3 000,- eur, ktorú úrad uložil za predmetné porušenie povinností, ktorá je nepochybne neprimeraná, prísna až šikanózna. Výška uloženej pokuty je vzhľadom na okolnosti celkového prípadu, charakteru povinností, ktoré mali byť porušené, miery ich závažnosti, absenciu škody, získaného prospechu či akéhokoľvek iného negatívneho dopadu, udelená v rozpore so zásadami správneho trestania, keď namiesto toho, aby sa ňou dosiahla tzv. preventívna úloha, predstavuje neprimeranú represiu. Navyše sa úrad rozhodol premietnuť v rámci správnej úvahy pri vymeriavaní výšky pokuty absorpčnú zásadu z trestnoprávnej úpravy, kedy keď sa už úrad rozhodol aplikovať princípy a záruky uplatňované v trestnom konaní na administratívnoprávne trestanie v predmetnom prípade, mal by tak urobiť v celosti, a teda zohľadniť v rámci predmetného administratívnoprávneho trestania aj iné aspekty trestnoprávneho trestania, a to najmä skutočnosť, že v zmysle trestnoprávneho trestania by v predmetnom prípade bolo s najväčšou pravdepodobnosťou porušenie zákona vyhodnotené ako nepatrné vzhľadom na následky a okolnosti činu, za ktorých k nemu došlo (§ 10 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z.). Pri ukladaní pokuty úrad nielenže vymeral nepochybne neprimerane vysokú pokutu, pričom tiež nezobral do úvahy nelogickosť a nesystematickosť plnenia údajne porušených povinností, ale urobil tak v prípade povinností, o ktorých porušení existujú pochybnosti právneho charakteru, a teda mali byť v zmysle zásad správneho trestania vyhodnotené v prospech účastníka konania. Formalistický postoj zaujal Úrad aj v súvislosti s technológiou, ktorá uvedená je v prílohe č. 2 povolenia na podnikanie v elektroenergetike, ktorá v skutočnosti vôbec nie je účastníkom konania používaná na distribúciu elektriny, čím sa úrad vôbec nezaoberal, a tak sa, v rozpore so zákonom, uspokojil iba s formálnym (evidenčným) stavom. Na záver účastník konania tiež pripomína, že uloženie predmetnej neprimerane vysokej pokuty mu spôsobí iba neprimerané represie a neprimeranú záťaž na jeho hospodárenie, a to najmä v nadväznosti na skutočnosť, že v roku 2023 mu vzniká iba „minimálny“ nárok na doplatok na podporu výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov, čím sa jeho hospodárska kondícia náramne zhorší, pričom už teraz predpokladá, že jeho hospodársky výsledok za rok 2023 bude záporný. V tejto súvislosti je tiež potrebné pripomenúť, že zo xxxxxxxx zdrojov, ktoré vyrábajú z biomasy, už xxxxx nevyrobujú elektrinu vôbec a ostatné x znížili výrobu, čo bolo deklarované na rokovaní úradu k Pzn na roky 2023 až 2027. V nadväznosti na uvedené, ako

aj ďalší obsah odvolania účastníka konania, nezostáva nič iné ako dospieť k záveru, že k porušeniu povinností nedošlo, resp. je udržateľné konštatovať nanajvýš to, že k porušeniu povinností došlo, avšak ide o porušenie natoľko nepatrné, že si zaslúži iba skutočne minimálnu sankciu. Účastník konania preto trvá aj naďalej na odvolaní podanom proti rozhodnutiu.

IV. Právne posúdenie odvolacím orgánom

35. Odvolací orgán dôsledne preštudoval všetky podklady úradu, ako aj účastníka konania, zisťoval všetky okolnosti, ktoré mali význam pre vydanie rozhodnutia a zastáva názor, že úrad mal k dispozícii všetky relevantné podklady a informácie, na základe ktorých mohol správne a objektívne rozhodnúť.
36. Odvolací orgán má za to, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou, na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, ako aj za to, že prvostupňový orgán v danom prípade postupoval v súlade so zásadami správneho konania, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odôvodnil.
37. Z obsahu administratívneho spisu, má odvolací orgán za preukázané, že prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z. a správnym poriadkom.
38. Odvolací orgán v súlade s § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúmal v celom rozsahu rozhodnutie, ako aj predložený spisový materiál a podklady, ktoré v ňom boli obsiahnuté, dôsledne a podrobne zvážil všetky dôvody uvádzané v odvolaní, zhodnotil závery a zdôvodnenia uvedené prvostupňovým orgánom jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a zistil nasledovné.
39. Podľa § 14 ods. 5 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. *návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia je regulovaný subjekt povinný predložiť úradu do 31. augusta posledného kalendárneho roka regulačného obdobia pre regulované činnosti podľa § 11 ods. 1 písm. a) až d) a § 11 ods. 4 písm. g) až i).*
40. Podľa § 11 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. *cenovej regulácii v elektroenergetike podlieha pripojenie do sústavy.*
41. Podľa § 36 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. *správneho deliktu podľa tohto zákona sa regulovaný subjekt dopustí, ak nepredloží návrh ceny v lehote podľa § 14 ods. 5, 7 alebo 17.*
42. Podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. *úrad uloží regulovanému subjektu pokutu od 500 eur do 100 000 eur za správny delikt podľa odseku 1 písm. a), b), c), e), f) až m), p), q), s) až x), y), aa), ac), ae) až ai) a ak).*
43. Podľa § 14 ods. 5 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 324/2022 Z. z. *návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia je regulovaný subjekt povinný predložiť úradu do 31. októbra posledného kalendárneho roka regulačného obdobia pre regulované činnosti podľa § 11 ods. 1 písm. e) pre miestne distribučné sústavy a § 11 ods. 1 písm. h) a k).*

44. Podľa § 11 ods. 1 písm. e) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 324/2022 Z. z. *cenovej regulácii v elektroenergetike podlieha prístup do distribučnej sústavy a distribúcia elektriny.*
45. Podľa § 36 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 324/2022 Z. z. *správneho deliktu podľa tohto zákona sa regulovaný subjekt dopustí, ak nepredloží návrh ceny v lehote podľa § 14 ods. 5 až 7 alebo 17.*
46. Podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 324/2022 Z. z. *úrad uloží regulovanému subjektu pokutu od 500 eur do 100 000 eur za správny delikt podľa odseku 1 písm. a), b), c), e), f) až m), p), q), s) až w), x), z), ab), ad) až af), ah) a ai).*
47. Podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. *regulovaný subjekt je okrem ďalších povinností ustanovených v tomto zákone povinný vykonávať regulovanú činnosť v súlade s právoplatným rozhodnutím alebo potvrdením úradu a dodržiavať cenovú reguláciu podľa všeobecne záväzného právneho predpisu vydaného úradom, ak osobitný predpis neustanovuje inak.*
48. Podľa § 12 ods. 9 vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 18/2017 Z. z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v elektroenergetike a niektoré podmienky vykonávania regulovaných činností v elektroenergetike v znení vyhlášky č. 233/2022 Z. z. (ďalej len „vyhláška č. 18/2017 Z. z.“) *na účely cenovej regulácie sa do 30. apríla roku t predkladajú organizátorom krátkodobého trhu s elektrinou, prevádzkovateľmi prenosovej sústavy a distribučných sústav údaje o skutočných množstvách elektriny v roku t-1, očakávaných množstvách elektriny v roku t a plánovaných množstvách elektriny na rok t+1 prepravenej koncovým odberateľom elektriny, ako aj údaje o skutočných nákladoch a skutočných výnosoch za prevádzkovanie systému v roku t-1.*
49. Podľa § 36 ods. 1 písm. p) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. *správneho deliktu podľa tohto zákona sa regulovaný subjekt dopustí, ak nevykonáva regulovanú činnosť v súlade s právoplatným rozhodnutím alebo potvrdením úradu podľa § 14 až 17 a § 29 ods. 1 písm. a) alebo nedodrží cenovú reguláciu podľa všeobecne záväzného právneho predpisu vydaného úradom.*
50. Podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. *úrad uloží regulovanému subjektu pokutu od 500 eur do 100 000 eur za správny delikt podľa odseku 1 písm. a), b), c), e), f) až m), p), q), s) až w), x), z), ab), ad) až af), ah) a ai).*
51. Podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z., v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a v znení zákona č. 433/2022 Z. z. *pri určovaní výšky pokuty úrad prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu; úrad prihliadne aj na to, či sa regulovaný subjekt alebo osoba, ktorej sa pokuta ukladá, dopustila správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.*
52. S ohľadom na princípy správneho trestania, ktoré musia zodpovedať trestaniu v trestnom práve, prvostupňový orgán zistené porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. posúdil ako súbeh správnych deliktov, pritom podľa trestnoprávnej teórie o súbeh trestných činov ide vtedy, ak ten istý páchatel' spácha dva alebo viac trestných činov pred tým, ako bol za niektorý z nich odsúdený súdom prvého stupňa, a pokiaľ nezanikla trestnosť niektorého z nich, a účastníkovi konania uložil, z hľadiska hmotnoprávnych účinkov súbehu, úhrnnú pokutu

za správny delikt najprísnejšie postihnuteľný podľa absorpčnej zásady, ktorá sa v trestnom práve uplatňuje pri trestaní zbiehajúcich sa trestných činov.

53. Prvostupňový orgán účastníkovi konania za spáchanie správnych deliktov uvedených v rozhodnutí uložil úhrnnú pokutu vo výške 3 000,- eur podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z., v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a v znení zákona č. 433/2022 Z. z. s použitím analógie legis § 41 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 300/2005 Z. z.“).
54. Odvolací orgán k skutočnostiam uvedeným účastníkom konania uvádza, že pre uloženie úhrnnej pokuty za spáchanie deliktov uvedených vo výroku rozhodnutia je podstatná skutočnosť, že je dostatočne preukázané porušenie povinností účastníkom konania a teda, že sa svojim konaním dopustil spáchania správnych deliktov tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.
55. Účastník konania argumentoval, že vo vyjadrení k oznámeniu o začatí správneho konania uviedol, v roku 2022 nevykonával regulovanú činnosť distribúcia elektriny a túto nebude vykonávať ani v roku 2023, pričom uviedol, že uvedené oznámil úradu v zákonom ustanovenej lehote podľa § 29 ods. 1 písm. i) zákona č. 250/2012 Z. z. Účastník konania ďalej uviedol, že keďže nevykonával a ani nebude vykonávať regulovanú činnosť, údajné porušenie povinností je potom iba administratívnoprávnu povinnosťou bez akéhokoľvek obsahu, negatívneho následku alebo akýchkoľvek konzekvencií. Účastník konania dodal, že je nezmyslom podávať úradu na schválenie návrhy cien pre regulované činnosti, ktoré nevykonáva.
56. Odvolací orgán k uvedeným argumentom účastníka konania uvádza, že sú právne nesprávne z uvedených dôvodov.
57. Odvolací orgán poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia, v ktorom prvostupňový orgán uviedol, že „*K argumentu účastníka konania, že nevykonáva regulovanú činnosť distribúcia elektriny, o čom úrad informoval, úrad uvádza, že účastník konania je v súčasnosti držiteľom platného povolenia č. 2011E 0485 - 5. zmena na predmet podnikania elektroenergetika s rozsahom podnikania distribúcia elektriny, s dobou platnosti povolenia na dobu neurčitú. Z uvedeného vyplýva, že účastník konania bol a aj naďalej je regulovaným subjektom podľa zákona č. 250/2012 Z. z., a teda sa na neho vzťahovali, ako sa aj naďalej vzťahujú, všetky povinnosti vyplývajúce zo zákona č. 250/2012 Z. z. a zákona č. 251/2012 Z. z. pri vykonávaní regulovanej činnosti distribúcia, medzi ktoré patrí aj povinnosť ustanovená v § 15 ods. 6 zákona č. 250/2012 Z. z.*“. S uvedeným sa odvolací orgán plne stotožňuje a dodáva nasledovné.
58. Podľa § 29 ods. 1 písm. i) zákona č. 250/2012 Z. z. *regulovaný subjekt je okrem ďalších povinností ustanovených v tomto zákone povinný každoročne do konca februára kalendárneho roku informovať úrad o tom, že v predchádzajúcom roku nevykonával regulovanú činnosť, na ktorú má povolenie alebo potvrdenie o splnení oznamovacej povinnosti.*
59. Z uvedeného ustanovenia zákona č. 250/2012 Z. z. je zrejmé, že povinnosť regulovaného subjektu, ktorú si účastník konania v postavení regulovaného subjektu voči úradu splnil, sa týka oznámenia nevykonávania regulovanej činnosti za predchádzajúci rok. Uvedená povinnosť regulovaných subjektov nie je samoúčelná, pretože úrad, ako orgán štátnej správy na úseku sieťových odvetví, vyhodnocuje všetky dôležité skutočnosti týkajúce sa

trhu so sieťovými odvetviami, sleduje trh s energiami, jeho vývoj z pohľadu rastu, resp. poklesu subjektov na trhu a získané informácie každoročne uvádza vo svojej správe o činnosti, ktorú je povinný predkladať Národnej rade Slovenskej republiky, Európskej komisii a Agentúre pre spoluprácu regulačných orgánov v oblasti energetiky. Avšak splnenie si tejto oznamovacej povinnosti nemá žiaden vplyv ani právne účinky vzťahujúce sa na vykonávanie resp. nevykonávanie regulovanej činnosti do budúcnosti.

60. Regulovaný subjekt je po dobu platnosti vydaného povolenia na podnikanie v energetike oprávnený na vykonávanie príslušnej povolenej regulovanej činnosti, a to bez ohľadu na to, či úradu oznámil alebo neoznámil jeho zámer do budúcnosti. Teda skutočnosť, že účastník konania oznámil úradu, že neplánuje v budúcnosti vykonávať regulovanú činnosť distribúcia elektriny neznamena, že by účastník konania nebol oprávnený v ktoromkoľvek momente povolenú činnosť vykonávať. Zároveň je však potrebné zdôrazniť, že účastník konania je povinný pri výkone regulovanej činnosti dodržiavať všetky povinnosti upravené v právnych predpisoch upravujúcich oblasť regulácie sieťových odvetví, medzi ktoré patrí napr. fakturácia na základe úradom schválených cien. Z uvedeného dôvodu sa povinnosti regulovaných subjektov vzťahujú na všetky regulované subjekty bez ohľadu na skutočnosť, či v predchádzajúcom období vykonávali regulovanú činnosť alebo nie.
61. Odvolací orgán uvádza, že skutočnosť, že účastník konania v predchádzajúcom roku nevykonával regulovanú činnosť distribúcia elektriny, nie je okolnosťou vylučujúcou zodpovednosť účastníka konania za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil tým, že nepredložil úradu v zákonom stanovenej lehote návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia pre regulovanú činnosť pripojenie do sústavy a regulovanú činnosť prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny. Účastník konania je povinný vykonávať regulovanú činnosť distribúcia elektriny v súlade s platnou právnou úpravou, pričom zákon upravuje povinnosť účastníka konania mať úradom schválenú cenu za pripojenie do sústavy a za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny, keďže tieto činnosti podliehajú cenovej regulácii. Účastník konania je povinný mať úradom schválené ceny bez ohľadu na to, či v budúcom období bude vykonávať regulovanú činnosť. Odvolací orgán dáva účastníkovi konania do pozornosti znenie ustanovenia § 14 ods. 5 zákona č. 250/2012 Z. z., podľa ktorého je návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia regulovaný subjekt povinný predložiť úradu v termínoch určených zákonom pre jednotlivé regulované činnosti. Zákon č. 250/2012 Z. z. exaktne vyjadruje povinnosť regulovaného subjektu predložiť návrh ceny za regulovanú činnosť v konkrétnom termíne, pričom neustanovuje žiadne výnimky z tejto povinnosti.
62. Z uvedeného vyplýva, že aj tvrdenie účastníka konania, že sa na neho má vo vzťahu k povinnostiam, ktoré v zmysle výroku rozhodnutia porušil, nazerať ako by nebol regulovaným subjektom, je nesprávne. Skutočnosť, že účastník konania oznámil úradu, že v predchádzajúcom období nevykonával regulovanú činnosť distribúcia elektriny, resp. že nebude v roku 2023 vykonávať uvedenú činnosť, neznamena, že by účastník konania nebol regulovaným subjektom. Pokiaľ by odvolací orgán pripustil argumentáciu účastníka konania, v tomto prípade by subjekt nevykonávajúci regulovanú činnosť *ab absurdum* nebol povinný dodržiavať ani povinnosť regulovaných subjektov oznámiť úradu, že v predchádzajúcom roku nevykonával regulovanú činnosť. Teda uvedený právny záver účastníka konania je nesprávny a viedol by k právne neudržateľnej situácii vzhľadom na existenciu zákonodarcom ustanovenej povinnosti regulovaných subjektov viažucej sa práve na oznámenie nevykonávania činnosti.

63. Účastník konania ďalej uviedol, že úrad pri ukladaní pokuty nezohľadnil skutočnosť, že porušenie povinnosti spočívalo v nesplnení výhradne nelogickej a nesystematickej povinnosti, ktorá nemá mať priestor v legislatíve. V danom prípade by splnenie údajne porušenej povinnosti predstavovalo zaslanie návrhu ceny so „samými nulami“, keďže účastník konania nevykonáva regulovanú činnosť.
64. Odvolací orgán k uvedenému uvádza, že účastník konania je držiteľom platného povolenia na predmet podnikania elektroenergetika s rozsahom podnikania distribúcia elektriny a dodávka elektriny. Distribúcia elektriny je preprava elektriny distribučnou sústavou na časti vymedzeného územia na účel jej prepravy odberateľom elektriny. Prevádzkovateľ distribučnej sústavy, účastník konania, je oprávnený vykonávať činnosti súvisiace s distribúciou elektriny v rámci prevádzkovania jeho distribučnej sústavy, pričom v rámci činnosti distribúcia elektriny sa vykonáva aj pripojenie elektroenergetického zariadenia žiadateľa do sústavy. Prevádzkovatelia distribučných sústav, teda aj účastník konania, majú povinnosť, po splnení obchodných podmienok a technických podmienok pripojenia, pripojiť účastníkov trhov do sústavy, ktorá je bližšie upravená na viacerých miestach v zákone č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 251/2012 Z. z.“)
65. Vo všeobecnosti výstavba paralelných distribučných sústav novými prevádzkovateľmi, ktoré majú rovnaké geografické a kvalitatívne pokrytie ako monopolní prevádzkovatelia, nie je ekonomicky efektívna. Z toho dôvodu existujú pravidlá, ktoré umožnia prístup tretích strán na nediskriminačnej báze do existujúcich sietí. V energetických odvetviach sa tak uplatňuje tzv. prístup tretích strán (third-party access), na základe ktorého môže využívať sústavu každý, kto splní nediskriminačné a transparentné technické a obchodné pravidlá prístupu. To zahŕňa jednak právo fyzicky sa k sústave pripojiť, ako aj následne sústavu využívať. S právom prístupu tretích strán súvisí aj povinnosť prevádzkovateľov rozvíjať sústavu (t. j. zvyšovať ich kapacitu s cieľom uspokojenia zvýšeného dopytu). Právna úprava regulácie sieťových odvetví v nadväznosti na európsku energetickú legislatívu predpokladá právo na prístup tretích strán ako kľúčový prvok organizácie prístupu do energetickej infraštruktúry v Európe a ako hlavný nástroj na otvorenie vnútorného trhu s energiou v hospodárskej súťaži.
66. Uvedené je dôvodom prísnej *ex ante* regulácie prevádzkovateľov distribučných sústav obsiahnutej v povinnosti umožniť prístup do sústavy na základe nediskriminačných pravidiel a taríf schvaľovaných národným regulačným orgánom, teda úradom. Súčasne sú subjekty prevádzkujúce sústavu povinné dodržiavať zákaz zneužitia dominantného postavenia a umožniť k nej prístup na základe nediskriminačných pravidiel, na ktoré dohliada *ex post* aj orgán na ochranu hospodárskej súťaže. Vyplýva to aj z charakteru distribučných sústav, ktoré majú povahu unikátnych zariadení. Povaha distribučných sústav si preto vyžaduje transparentné, objektívne a nediskriminačné podmienky pripájania, po ktorých splnení majú tretie osoby možnosť využiť sústavu. Zároveň je potrebné za účelom dosiahnutia cieľa regulácie, aby prevádzkovatelia distribučných sústav disponovali nediskriminačnými a úradom schválenými cenami za distribúciu elektriny.
67. Z uvedeného vyplýva, že je právne nesprávne tvrdenie účastníka konania, že keďže nevykonáva regulovanú činnosť distribúcia elektriny, nemá povinnosť predkladať cenový návrh a disponovať cenovým rozhodnutím. Zákon č. 250/2012 Z. z. jednoznačne upravuje povinnosť účastníka konania mať úradom schválenú cenu za pripojenie do sústavy a za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny, keďže tieto podliehajú cenovej regulácii.

68. Odvolací orgán ďalej uvádza, že rozhodnutie úradu, ktorým sa schvaľuje cena za pripojenie do sústavy, resp. cena za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny, je platné dopredu, ide o cenu uplatňovanú po vydaní rozhodnutia. Teda cena sa neschvaľuje následne po vykonávaní regulovanej činnosti regulovaným subjektom. Nie je teda správne tvrdenie účastníka konania, že pokiaľ nevykonáva regulovanú činnosť, splnenie povinností by predstavovalo zaslanie návrhu so „samými nulami“. Uvedené potvrdzuje aj zákonná povinnosť podľa § 14 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z., podľa ktorej je regulovaný subjekt povinný prvýkrát predložiť úradu návrh ceny na zvyšok regulačného obdobia na schválenie do 15 dní od doručenia povolenia na vykonávanie regulovanej činnosti, pričom je zrejmé, že v tom čase ešte riadne nevykonáva regulované činnosti, keďže tieto môže vykonávať až po vydaní povolenia. Teda účastník konania, prevádzkovateľ distribučnej sústavy, je povinný disponovať rozhodnutiami úradu o schválení cien, keďže cenová regulácia je hlavným nástrojom zabezpečenia transparentných, objektívnych a nediskriminačných podmienok vykonávania regulovaných činností.
69. Odvolací orgán dodáva, že konanie o cenovej regulácii, v ktorom úrad schvaľuje regulovanú cenu a podmienky jej uplatnenia, predstavuje základný nástroj úradu na dosiahnutie účelu regulácie, a to transparentným a nediskriminačným spôsobom zabezpečiť dostupnosť tovarov a s nimi súvisiacich regulovaných činností za primerané a konkurencieschopné ceny. Teda nepredloženie návrhu ceny podľa § 14 ods. 5 zákona č. 250/2012 Z. z. negatívne ovplyvnilo výkon pôsobnosti úradu v zmysle právomocí zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z. v oblasti cenovej regulácie. Odvolací orgán opakovane uvádza, že účastník konania ako držiteľ platného povolenia na vykonávanie regulovanej činnosti distribúcia elektriny je oprávnený v ktoromkoľvek momente vykonávať povolenú regulovanú činnosť, pričom v rámci jej výkonu je povinný dodržiavať voči odberateľom resp. žiadateľom o pripojenie úradom schválené ceny.
70. Ďalej odvolací orgán uvádza, že v prípade, že účastník konania nebol odborne spôsobilý predložiť úradu úplne vyplnený návrh ceny, bol povinný predložiť návrh ceny neúplný, pričom predložením cenového návrhu by začalo konanie o cenovej regulácii. Úrad je povinný sa takýmto aj neúplným, avšak podaným, návrhom ceny zaoberať. Zároveň odvolací orgán uvádza, že platná právna úprava umožňuje prevádzkovateľom distribučných sústav prevziať ceny schválené pre nadradenú distribučnú sústavu, a teda v tomto prípade návrh na schválenie ceny predstavuje len oznámenie regulovaného subjektu o tom, že preberá ceny nadradenej distribučnej sústavy. Na tomto mieste však odvolací orgán považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že účastník konania je držiteľom povolenia na predmet podnikania elektroenergetika s rozsahom podnikania distribúcia elektriny. Podmienkou pre vydanie povolenia na vykonávanie regulovanej činnosti distribúcia elektriny je určenie zodpovedného zástupcu, ktorý zodpovedá za odborné vykonávanie povolenej činnosti podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a zákona č. 251/2012 Z. z., to znamená, že účastník konania má mať ustanovenú odborne spôsobilú osobu, ktorej úlohou je vykonávať regulovanú činnosť v súlade s platnou legislatívou. Účastník konania tým, že disponuje povolením na distribúciu elektriny, sa zaručuje ku konaniu, ktoré by malo korešpondovať s určitým stupňom odbornosti, ktorý nemôže byť na úrovni laického prístupu. Cieľom inštitútu zodpovedného zástupcu je zabezpečiť odborný výkon podnikania prevádzkovateľa distribučnej sústavy v oblasti energetiky. V nadväznosti na argumenty účastníka konania odvolací orgán poukazuje na zásadu *ignorantia iuris non excusat* a teda, neznalosť zákona neospravedlňuje.
71. Účastník konania uviedol, že pokiaľ je úrad toho názoru, že na administratívnoprávne trestanie sa majú uplatňovať princípy trestného konania, potom je na mieste normatívne

kódexy trestného práva vnímať ako celok, pričom poukázal na ustanovenie § 10 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. a uviedol, že závažnosť úradom uvádzaných porušení je vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný a jeho závažnosť, nepatrná. Účastník konania uviedol, že ak zákon č. 300/2005 Z. z. o takých činoch v rámci materiálneho korektívu nehovorí ani o prečinoch, je na mieste sa domnievať, že nejde o správny delikt.

72. K uvedenému odvolací orgán uvádza nasledovné.
73. Právna teória v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, v ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktov a disciplinárnych deliktov ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť. Je potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvozené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania (či už ide o oblasť súdneho, alebo správneho trestania), je vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov.
74. Spôsob spáchania správneho deliktu predstavuje vymedzenie konkrétneho konania, za ktoré je regulovaný subjekt sankcionovaný, s požiadavkou na konkretizáciu údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením takých skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, na určenie rozsahu dokazovania, a to aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné na určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámery skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom je potrebné odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak tieto náležitosti sú uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľnou časťou rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená, a aké opatrenia či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok môže byť vynúiteľné exekúciou.
75. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán postupoval v zmysle vyššie uvedeného, pretože výrok prvostupňového rozhodnutia bol riadne formulovaný a konkrétne opisoval jednotlivé skutky, ktorých sa účastník konania dopustil.
76. V prípade zákona č. 250/2012 Z. z. je trestanie za správne delikty postavené na objektívnej zodpovednosti a zavinenie sa neskúma. Teda neposudzuje sa, či k porušeniu povinnosti došlo na základe zavineného úmyselného alebo nedbanlivostného konania páchatel'a. Správne delikty, ktoré sú zakotvené v právnych predpisoch upravujúcich oblasť regulácie v sieťových odvetviach, predstavujú správne delikty právnických osôb postihované bez ohľadu na zavinenie. To znamená, že zavinenie, ako subjektívna stránka skutkovej podstaty deliktu, nie je pojmovým znakom správneho deliktu. Preukazuje sa len porušenie právnej povinnosti. Ide o tzv. objektívnu zodpovednosť, a to absolútnu. Zákon č. 250/2012 Z. z.

konštruuje zodpovednosť regulovaných subjektov za porušenie ustanovených povinností, a táto zodpovednosť je konštruovaná objektívne, bez potreby zisťovania zavinenia a jeho miery. Objektom sú hodnoty, záujmy, vybrané spoločenské vzťahy, ktoré sú zákonom chránené a proti ktorému konanie smeruje. Právne predpisy regulácie v sieťových odvetviach sú zamerané na ochranu vzťahov, ktoré vznikajú pri vykonávaní regulovaných činností. Objektívna stránka správneho deliktu charakterizuje spôsob spáchania správneho deliktu. Uvedené je naplnené, pretože účastník konania sa správnych deliktov dopustil konaním, ktorých spôsob je ustanovený a predvídaný objektívnym právom. Teda zodpovednosť účastníka konania za porušenie povinnosti je objektívna, pretože zákon č. 250/2012 Z. z. neuvádza žiadne liberačné dôvody, ktoré by predstavovali okolnosť vylučujúcu zodpovednosť. Skutočnosti uvedené v odvolaní nezbavujú účastníka konania zodpovednosti za spáchané správne delikty.

77. Odvolací orgán ďalej uvádza, že dodržiavanie platnej právnej úpravy v oblasti regulácie sieťových odvetví predstavuje konanie v súlade s verejným záujmom, obzvlášť v prípade, kedy zákon vykonávanie určitých činností (regulovaných činností) reguluje príslušnými ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov. Naopak, nedodržanie právnych predpisov predstavuje konanie v rozpore s verejným záujmom, keďže formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvozené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania, reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov. Pri začatí vykonávania regulovanej činnosti si účastník konania musel byť vedomý, že vykonávanie regulovanej činnosti (distribúcia elektriny) musí byť v súlade s platnou právnou úpravou. Odvolací orgán dodáva, že vynucovanie dodržiavania ustanovení zákona č. 250/2012 Z. z. je konanie v súlade s verejným záujmom, pretože v prípade zistenia porušenia ustanovení zákona č. 250/2012 Z. z. je úrad povinný s poukazom na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s ustanovením § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. zákonným spôsobom vykonať nápravu (uložiť pokutu), a to vo verejnom záujme, aby tak regulované subjekty vykonávali regulovanú činnosť v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z., a teda vykonávali regulovanú činnosť vo verejnom záujme.
78. Odvolací orgán ďalej k argumentom účastníka konania uvádza, že čo sa týka právnych záverov ohľadne potreby aplikácie § 10 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z., tieto považuje za nesprávne. Úrad síce v prvostupňovom rozhodnutí poukázal na analógiu aplikácie trestného práva na správne trestanie, avšak o analogické použitie zákona ide výlučne vtedy, ak zákon nejakú problematiku neupravuje a príslušný orgán môže odkázať na podobné (analogické) použitie inej normy na daný prípad, t. j. v prípade správneho trestania sa pri absencii právnej úpravy analogicky použije trestné právo. Tak tomu bolo aj v prípade prvostupňového orgánu, ktorý účastníkovi konania uložil úhrnnú pokutu s použitím analógie legis § 41 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. za spáchanie viacerých správnych deliktov, keďže ukládanie úhrnnej pokuty pri súbehu správnych deliktov nie je zákonom č. 250/2012 Z. z. upravené. Avšak, čo sa týka zákonných kritérií, na ktoré je správny orgán povinný pri ukladaní pokuty prihliadnuť, nejedná sa o situáciu, ktorá by zákonodarcom nebola upravená. Ustanovenie § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. jednoznačne vymedzuje povinnosť správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuť najmä na spôsob, čas trvania, následky protiprávneho stavu a na to, či sa regulovaný subjekt alebo osoba, ktorej sa pokuta ukladá, dopustila správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.
79. Ďalej odvolací orgán uvádza, že už len samotná skutočnosť, že určité ľudské konanie, správanie, je zákonodarcom formálne vyhlásené za správny delikt, vyjadruje jeho

spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť. Materiálny znak je tak subsumovaný a konzumovaný formálnym znakom protiprávnosti, čo znamená, že typová závažnosť je vyjadrená len nepriamo znakmi formálnej stránky skutkovej podstaty správneho deliktu. Z uvedeného vyplýva, že na spáchanie správneho deliktu postačuje naplnenie formálnych znakov skutkovej podstaty s prihliadnutím na skutočnosť, že skutková podstata správneho deliktu nezahŕňa materiálny prvok. Uvedený právny záver vyplýva z ustálenej rozhodovacej činnosti súdov Slovenskej republiky. Teda, vo vzťahu k správnym deliktom odvolací orgán považuje za potrebné uviesť, že právne predpisy upravujúce oblasť regulácie sieťových odvetví neupravujú materiálny korektív. Z tohto dôvodu sa *de lege lata* materiálneho korektívu nemožno úspešne domáhať a správne orgány nie sú povinné jeho naplnenie skúmať.

80. Odvolací orgán uvádza, že v priebehu správneho konania prvostupňový orgán pri hodnotení skutkového stavu veci postupoval v medziach objektívnej zodpovednosti, v zmysle ktorej vyvodil zodpovednosť voči účastníkovi konania z dôvodu, že boli kumulatívne splnené všetky znaky skutkovej podstaty príslušných správnych deliktov, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívna stránka. Zodpovednosť za spáchanie správneho deliktu je založená na objektívnom princípe, čo znamená, že sa posudzuje bez ohľadu na zavinenie. Fakticky ide o zodpovednosť za výsledok, pretože zavinenie nie je súčasťou skutkovej podstaty prejednávanych správnych deliktov. Odvolací orgán ďalej uvádza, že má za to, že prvostupňový orgán postupoval pri vydávaní rozhodnutia s dostatočnou starostlivosťou tak, aby zachoval čo najvyššiu mieru objektivity za účelom vydania zákonného rozhodnutia.
81. Odvolací orgán uvádza, že rozhodnutie obsahuje všetky zákonné náležitosti, uvádza dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých prvostupňový orgán svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa týka tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia. Skutkový stav je bez pochybností možné podradiť pod právne normy (ich hypotézy) ustanovené v § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z., v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a v znení zákona č. 433/2022 Z. z. Prvostupňový orgán sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie. Pravdivosť a relevantnosť uvedeného potvrdzuje samotné znenie odôvodnenia rozhodnutia.
82. Účastník konania ďalej v odvolaní uviedol, že technológia uvedená v prílohe č. 2 jeho platného povolenia na podnikanie v elektroenergetike nie je v skutočnosti na distribúciu elektriny využívaná, a že prvostupňový orgán sa uvedeným aspektom využívania technológie žiadnym spôsobom nezaoberal, pričom je povinnosťou správneho orgánu ustáliť skutočný stav veci a neuspokojiť sa iba s formálnym stavom.
83. K uvedeným argumentom odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán sa zaoberal všetkými skutočnosťami potrebnými na riadne zistenie veci, pričom sa dostatočným spôsobom vysporiadal s argumentáciou účastníka konania uvedenou vo vyjadrení k oznámeniu o začatí správneho konania. Účastník konania vo svojom vyjadrení doručenom prvostupňovému orgánu dňa 24. júla 2023 uviedol, že regulovanú činnosť nevykonáva, ani nevykonával, pričom poukázal na splnenie oznamovacej povinnosti voči úradu za rok 2022 a zaslanie čestného vyjadrenia, že nebude činnosť vykonávať ani v roku 2023. Odvolací orgán zdôrazňuje, že účastník konania vo svojom vyjadrení neuviedol, že technológia uvedená v prílohe č. 2 povolenia na podnikanie v elektroenergetike nie je na distribúciu elektriny využívaná. Z uvedeného vyplýva, že prvostupňový orgán sa s uvedeným argumentom ani nemohol vysporiadať.

84. Odvolací orgán ďalej uvádza, že povolenie účastníka konania na podnikanie v elektroenergetike s rozsahom podnikania distribúcia elektriny bolo úradom vydané na základe odôvodnenej žiadosti účastníka konania. S poukazom na tvrdenie účastníka konania, že technológia uvedená v prílohe č. 2 nie je v skutočnosti na distribúciu elektriny využívaná, odvolací orgán uvádza, že bolo slobodné podnikateľské rozhodnutie účastníka konania, že požiadal o vydanie povolenia na vykonávanie regulovanej činnosti distribúcia elektriny. Zároveň odvolací orgán uvádza, že bolo taktiež slobodným podnikateľským rozhodnutím účastníka konania, že nepožiadal úrad o zrušenie povolenia na podnikanie v energetike v rozsahu distribúcia elektriny, pokiaľ mal vedomosť o nevykonávaní regulovanej činnosti. Účastník konania tým, že v čase spáchania správnych deliktov uvedených v rozhodnutí disponoval platným povolením na vykonávanie regulovanej činnosti distribúcia elektriny, bez ohľadu na skutočnosť, že v predchádzajúcom období nevykonával regulovanú činnosť, bol povinný dodržiavať všetky povinnosti vyplývajúce okrem iného aj zo zákona č. 250/2012 Z. z.
85. Odvolací orgán sa stotožňuje so zisteniami prvostupňového orgánu ohľadne porušenia povinností vyplývajúcich zo zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a v znení zákona č. 324/2022 Z. z. zo strany účastníka konania.
86. Účastník konania porušil povinnosti podľa § 14 ods. 5 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z., podľa § 14 ods. 5 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 433/2022 Z. z. V prípade zistenia dopustenia sa spáchania správnych deliktov zo strany regulovaného subjektu je úrad ako správny orgán povinný uložiť regulovanému subjektu sankciu, a to pokutu. Táto povinnosť mu vyplýva priamo zo zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán s odkazom na znenie článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uvádza, že úrad môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, pričom zákonom je v tomto prípade zákon č. 250/2012 Z. z., ktorý ukladá úradu povinnosť sankcionovať regulovaný subjekt, v tomto prípade účastníka konania, za porušenie povinností uvedených vo výroku napadnutého rozhodnutia.
87. Riadny chod spravodlivosti v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), ako aj čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, zaväzuje súdy a orgány verejnej správy na odôvodňovanie svojich rozhodnutí. Nepreskúmateľné rozhodnutia zakladajú protiústavný stav a tento postup je nezlučiteľný so zásadou spravodlivosti konania.
88. Ukladanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom stanovených limitoch, hraniciach, uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu (uváženia) musí byť aj náležite zdôvodnené.
89. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktorá mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Ide teda o právomoc (na účely Odporúčania R (80) 2 Výboru ministrov o vykonávaní právomoci voľnej úvahy správnymi orgánmi prijatého Výborom ministrov dňa 11. marca 1980 na 316. zasadaní zástupcov ministrov, možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy - discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri

prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Podrobiť správne uváženie súdnemu prieskumu je možné iba vtedy, ak správny orgán buď prekročil zákonom stanovené medze tohto uváženia, alebo voľné uváženie zneužil. Riadne odôvodnenie ukladanej pokuty v prípade správneho trestania je základným predpokladom pre preskúmateľnosť úvahy, ktorou bol prvostupňový orgán pri svojom rozhodovaní vedený. Zohľadnenie všetkých hľadísk, ktoré je možné v konkrétnej veci považovať za relevantné, potom určuje mieru zákonnosti stanoveného postihu. Správny orgán je povinný pri ukladaní pokuty presne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, k akým skutočnostiam pri stanovení výšky pokuty prihliadol. Výška uloženej pokuty teda musí byť v každom rozhodnutí dostatočne odôvodnená a musí byť odrazom konkrétnych okolností individuálneho prípadu. Kritéria pre určenie konečnej výšky pokuty sú v danom prípade stanovené výpočtom skutočností, ku ktorým je správny orgán povinný prihliadnuť (§ 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z.). Navyiac, vzhľadom k tomu, že ide o taxatívny výpočet, správny orgán je povinný, realizujúc správne uváženie o konkrétnej výške ukladanej pokuty, sa týmito hľadáskami zaoberať. Tieto hľadiská je potrebné zohľadňovať a posudzovať vždy a za každých okolností (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 10 Asan 2/2016, z 24. januára 2018).

90. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol ustanovenia dotknutých právnych predpisov, z ktorých vychádzal pri konštatovaní porušenia zákona účastníkom konania a ktoré použil ako východisko pre kvalifikáciu správnych deliktov vo výroku rozhodnutia. Následne prvostupňový orgán s použitím správnej úvahy rozvinul výklad príslušných ustanovení zákona, na základe ktorých dospel k záveru preukázaného porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z., v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a v znení zákona č. 433/2022 Z. z.
91. Prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil všetky dôkazy, skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach. Odvolací orgán uvádza, že ustanovenie § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z., podľa ktorého sa pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu, je obligatónnym ustanovením, ktoré ukladá povinnosť správneho orgánu pri zistení porušenia prihliadať nielen na poľahčujúce okolnosti, ale aj na priťažujúce okolnosti. Použitím *analógie iuris* postupuje orgán aplikácie práva podľa právneho poriadku ako celku, podľa všeobecných princípov, ktoré platia pre celý systém platného práva, prípadne podľa princípov daného alebo príbuzného odvetvia práva. Prihliada pritom na zmysel, či účel zákona (*ratio legis*).
92. Podľa § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Analógiou ustanovenia § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. správny orgán pri vydávaní rozhodnutia prihliada zakaždým, bez výnimky, na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností, priťažujúcich okolností a v žiadnom prípade nemôže ignorovať rozhodujúce skutočnosti, bez ohľadu na to, či sú v prospech alebo v neprospech účastníka konania.
93. Správnosť vyššie uvedeného potvrdzuje aj skutočnosť, že správny orgán hodnotí dôkazy na základe vlastnej úvahy, a to každý jednotlivý dôkaz samostatne a i vo vzájomnej súvislosti, podľa tzv. zásady voľného hodnotenia dôkazov a zistené skutočnosti premieta do svojho rozhodnutia. Odvolací orgán týmto poukazuje na zásadu materiálnej pravdy, ktorá je upravená najmä v ustanovení § 3 ods. 5 správneho poriadku, ďalej je

konkretizovaná v jeho ďalších ustanoveniach a treba ju aplikovať spolu so zásadou zákonnosti (§ 3 ods. 1 správneho poriadku) a zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 34 ods. 5 správneho poriadku), ktoré sú jej základom. Táto zásada vyslovuje požiadavku, podľa ktorej správny orgán je povinný zistiť skutočný stav veci, teda subsumuje aj požiadavku zistiť úplný a presný stav veci bez ohľadu na to, či svedčí v prospech alebo neprospech účastníka konania.

94. Prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že preskúmal všetky podklady potrebné pre zistenie skutočného stavu veci a dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z., v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a v znení zákona č. 433/2022 Z. z.
95. Prvostupňový orgán pri určovaní výšky pokuty vzal do úvahy skutočnosť, že účastník konania je povinný dodržiavať všetky zákonom ustanovené povinnosti, za dodržiavanie ktorých zodpovedá, a to spôsobom a v lehotách určených zákonom, pričom je ďalej povinný sledovať všetky zmeny v príslušných všeobecne záväzných právnych predpisoch.
96. Prvostupňový orgán zároveň uviedol, že účastník konania je držiteľom povolenia na predmet podnikania elektroenergetika s rozsahom podnikania distribúcia elektriny. Podmienkou pre vydanie povolenia na vykonávanie regulovanej činnosti distribúcia elektriny je určenie zodpovedného zástupcu, ktorý zodpovedá za odborné vykonávanie povolenej činnosti podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a zákona č. 251/2012 Z. z., to znamená, že účastník konania má mať ustanovenú odborne spôsobilú osobu, ktorej úlohou je vykonávať regulovanú činnosť v súlade s platnou legislatívou. Účastník konania tým, že disponuje povolením na distribúciu elektriny, sa zaručuje ku konaniu, ktoré by malo korešpondovať s určitým stupňom odbornosti, ktorý nemôže byť na úrovni laického prístupu. Cieľom inštitútu zodpovedného zástupcu je zabezpečiť odborný výkon podnikania prevádzkovateľa distribučnej sústavy v oblasti energetiky.
97. Prvostupňový orgán pri rozhodovaní o výške uloženej úhrnnej pokuty za preukázané porušenia zákona vzal do úvahy všetky skutočnosti uvedené účastníkom konania v jeho vyjadreniach.
98. Prvostupňový orgán v prípade správnych deliktov podľa prvého a druhého bodu výroku rozhodnutia zohľadnil, že účastník konania nepristúpil k náprave protiprávneho stavu tým, že dodatočne nepredložil úradu návrhy ceny.
99. Protiprávny stav v prípade správneho deliktu podľa prvého bodu výroku rozhodnutia trvá od 01. septembra 2022 a v prípade správneho deliktu podľa druhého bodu výroku rozhodnutia trvá od 01. novembra 2022.
100. Aj napriek skutočnosti, že v prípade správnych deliktov podľa prvého a druhého bodu výroku rozhodnutia ide o administratívnu povinnosť, prvostupňový orgán uviedol, že konanie o cenovej regulácii, v ktorom úrad schvaľuje regulovanú cenu a podmienky jej uplatnenia, predstavuje základný nástroj úradu na dosiahnutie účelu regulácie, a to transparentným a nediskriminačným spôsobom zabezpečiť dostupnosť tovarov a s nimi súvisiacich regulovaných činností za primerané a konkurencieschopné ceny. Teda nepredloženie návrhu ceny podľa § 14 ods. 5 zákona č. 250/2012 Z. z. negatívne ovplyvnilo výkon pôsobnosti úradu v zmysle právomocí zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z. v oblasti cenovej regulácie.

101. V prípade správneho deliktu podľa tretieho bodu výroku rozhodnutia prvostupňový orgán zohľadnil, že účastník konania nepristúpil k náprave protiprávneho stavu tým, že dodatočne nepredložil úradu údaje podľa § 12 ods. 9 vyhlášky č. 18/2017 Z. z. Protiprávny stav trvá od 01. mája 2023.
102. Prvostupňový orgán zároveň zohľadnil skutočnosť, že v prípade správneho deliktu podľa tretieho bodu výroku rozhodnutia ide o administratívne porušenie zo strany účastníka konania, ktorým nebola spôsobená škoda tretím osobám. Avšak prvostupňový orgán prihliadol na to, že neposkytnutím uvedených údajov bol negatívne ovplyvnený výkon pôsobnosti úradu v zmysle právomocí zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z. v oblasti cenovej regulácie, nakoľko úrad uvedené údaje používa na verifikáciu údajov uvedených účastníkom konania v cenových návrhoch v rámci konania o cenovej regulácii.
103. Ďalej prvostupňový orgán ako poľahčujúcu okolnosť vyhodnotil aj skutočnosť, že účastník konania sa nedopustil správnych deliktov v predchádzajúcich 3 rokoch.
104. Odvolací orgán uvádza, že z vyššie uvedeného je zrejmé, že prvostupňový orgán sa pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré majú významný vplyv na rozhodovanie o výške uloženej sankcie, medzi ktoré patria najmä zákonné kritériá ustanovené v § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z., v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a v znení zákona č. 433/2022 Z. z.
105. Odvolací orgán k argumentom účastníka konania, že výška uloženej pokuty je neprimerane prísna, šikanózna a uložením pokuty vo výške 3 000,- eur sa stáva trestanie nástrojom neprimeraných represíí, uvádza nasledovné.
106. Prvostupňový orgán v rozhodnutí uviedol, že uloženie úhrnnú pokutu za porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z., v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a v znení zákona č. 433/2022 Z. z. vo výške 3 000,- eur, ktorá je na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, považuje za primerane represívne a dostatočné preventívne opatrenie voči účastníkovi konania. Prvostupňový orgán pri určení pokuty prihliadol aj na ustálenú judikatúru, t. j. aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, teda aby sa účastník konania do budúcnosti vyvaroval porušeniu zákonných povinností, a zároveň aby plnila svoju represívnu funkciu, teda musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, pretože má pôsobiť ako trest za spáchané správne delikty. Preventívna úloha postihu nespočíva iba v účinku proti účastníkovi konania (individuálne pôsobenie). Postih musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iných nositeľov rovnakých zákonných povinností (generálne pôsobenie); tento účinok potom môže vyvolať iba postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu včas a vecne správne vyvedený. V prípade, že ide o finančný postih, musí byť tento citeľný v majetkovej sfére delikventa, a teda musí v sebe obsahovať aj zložku represívnu.
107. Odvolací orgán dodáva, že čo sa týka určenia výšky úhrnnej pokuty za porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z., v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a v znení zákona č. 433/2022 Z. z., prvostupňový orgán tak rozhodol po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností týkajúcich sa spôsobu, času trvania a následkov porušenia povinností. V odôvodnení rozhodnutia sa prvostupňový orgán zaoberal všetkými skutočnosťami významnými pre určenie výšky úhrnnej pokuty, zhodnotil skutočnosti svedčiacie v prospech aj v neprospech účastníka konania a v súlade s kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy pristúpil k uloženiu úhrnnej pokuty, ktorú považuje za primeranú zisteným porušeniam zákona. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán

správne prihladol na následky porušenia povinností. Prvostupňový orgán prihladol na skutočnosť, že v prípade správnych deliktov ide o administratívne porušenie zo strany účastníka konania, ktorým nebola spôsobená škoda tretím osobám, avšak zároveň zohľadnil, že dopustením sa správnych deliktov zo strany účastníka konania bol negatívne ovplyvnený výkon pôsobnosti úradu v zmysle právomocí zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z. v oblasti cenovej regulácie, pretože konanie o cenovej regulácii, v ktorom úrad schvaľuje regulovanú cenu a podmienky jej uplatnenia, predstavuje základný nástroj úradu na dosiahnutie účelu regulácie, a to transparentným a nediskriminačným spôsobom zabezpečiť dostupnosť tovarov a s nimi súvisiacich regulovaných činností za primerané a konkurencieschopné ceny. Taktiež prvostupňový orgán uviedol, že údaje, ktoré účastník konania v zmysle správneho deliktu podľa tretieho bodu výroku rozhodnutia neposkytol v zákonom ustanovenej lehote, úrad používa na verifikáciu údajov uvedených účastníkom konania v cenových návrhoch v rámci konania o cenovej regulácii.

108. Odvolací orgán uvádza, že s poukazom na aplikáciu ustanovenia § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. úrad postupuje v konaniach o uložení pokuty v súlade so zásadami deklarovanými v správnom poriadku, t. j. dbá o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Rozhodovacia činnosť úradu rovnako korešponduje aj s precedenčnou zásadou, ktorá je deklarovaná v čl. 13 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky. Taktiež prvostupňový orgán postupoval striktne v zmysle čl. 1 Odporúčania Výboru ministrov č. R (91) pre členské štáty o správnych sankciách schváleného Výborom ministrov 13. februára 1991 „správne sankcie a podmienky, za ktorých môžu byť použité, ustanoví zákon“. Teda prvostupňový orgán postupoval v súlade so zásadou *nullum crimen, nulla poena sine lege*, pretože v ustanovení § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. je deklarované určité, jasné a presné vyjadrenie skutkovej podstaty správnych deliktov a taktiež uzavretý (taxatívny) výpočet sankcií, ktoré možno za správne delikty uložiť regulovanému subjektu, zahŕňajúci nielen druh sankcie (pokuta), ale aj jej sadzbu a kritériá správnej úvahy orgánu pri určení jej rozpätia.
109. K argumentácii účastníka konania o neprimeranosti uloženej pokuty, ktorá je len nástrojom neprimeraných represí a spôsobí neprimeranú záťaž na hospodárenie účastníka konania, odvolací orgán uvádza, že sa s uvedeným nestotožňuje. Odvolací orgán uvádza, že podľa verejne dostupných informácií ohľadne hospodárenia účastníka konania v roku 2022, výška uloženej pokuty predstavuje x,xxx percenta z celkových výnosov účastníka konania a x,xxx percenta zo zisku účastníka konania, teda nemožno súhlasiť s tvrdeniami účastníka konania, že uložená pokuta spôsobí neprimerané represie a neprimeranú záťaž na jeho hospodárenie. Zároveň odvolací orgán uvádza, že hypotetické úvahy účastníka konania o následnom výsledku jeho hospodárenia v roku 2023 nemajú vplyv na rozhodovanie správneho orgánu o výške uloženej pokuty, ktorá sa ukladá toho času.
110. Odvolací orgán ďalej uvádza, že prvostupňový orgán bol povinný v zmysle ustálenej judikatúry uložiť účastníkovi konania pokutu za porušenia platnej právnej úpravy tak, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, teda aby sa účastník konania do budúcnosti vyvaroval porušeniu zákonných povinností, a aby plnila svoju represívnu funkciu, teda musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, pretože má pôsobiť ako trest za spáchané správne delikty. Pokiaľ uložená pokuta nebude citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie jej preventívnej funkcie, a to jednak do vnútra vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zisteným porušeniam, do budúcnosti rozmyslí,

či znova poruší právne predpisy, ale aj smerom navonok vo vzťahu k ostatným regulovaným subjektom a nositeľom rovnakých zákonných povinností, ktorých má odstrašiť od porušovania platnej právnej úpravy v oblasti regulácie sieťových odvetví. Z uvedeného vyplýva, že nemožno súhlasiť ani s argumentom účastníka konania, že uložením pokuty nebola naplnená tzv. preventívna úloha, pretože samotný účel sankcie je trest za spáchané správne delikty, ktorý má byť citeľný v majetkovej sfére účastníka konania.

111. Odvolací orgán na tomto mieste považuje za potrebné uviesť, že potreba účinne sankcionovať protiprávne konania naplňujúce skutkovú podstatu iných správnych deliktov vyplýva pre Slovenskú republiku taktiež z práva Európskej únie. V mnohých prípadoch totiž ide o postih za porušenie povinností uložených právnymi predpismi a prijatými na úrovni Európskej únie, a to buď priamo (nariadenia Únie) alebo nepriamo na základe vnútroštátnych právnych predpisov transponujúcich smernice. Súdny dvor Európskej únie pritom vždy zdôrazňuje povinnosť členských štátov postihovať porušenie povinností plynúcich z úniového práva dostatočne efektívnymi sankciami a zaistiť tak „užitočný účinok“ (l'effet utile) úniového práva. Uložené sankcie tak musia mať podľa Súdneho dvora Európskej únie dostatočne odradzujúci účinok, a to tak z hľadiska prípadnej recidívy zo strany samotného delikventa, ako aj z hľadiska ostatných subjektov (napríklad rozsudok Súdneho dvora zo 7. júna 1983, C-100/80 až 103/80, SA Musique Diffusion française a iní proti Komisii Európskych spoločenstiev, bod 106).
112. Odvolací orgán uvádza, že cenová regulácia predstavuje dominantnú činnosť úradu, prostredníctvom ktorej úrad vytvára vhodné podmienky na vznik transparentného a nediskriminačného trhového prostredia a zároveň prijíma opatrenia, ktoré zaručujú odberateľom bezpečnú a spoľahlivú dodávku elektriny a s ňou súvisiace služby za spravodlivé ceny. Účastník konania svojím konaním obišiel zákonom č. 250/2012 Z. z. ustanovené povinnosti, a preto odvolací orgán považuje sankciu vo výške 3 000,- eur za sankciu represívnu, ale zároveň dostatočne preventívnu, aby sa uvedený stav už v budúcnosti neopakoval. Preto je potrebné takéto konanie trestať dôsledne a v rámci zákonných možností.
113. Odvolací orgán v nadväznosti na vyššie uvedené uvádza, že výška uloženej úhrnej pokuty bola dostatočne a zrozumiteľne odôvodnená, prvostupňový orgán pri jej ukladaní nevybočil zo zákonných medzí. Uložená výška úhrnej pokuty je riadne odôvodnená, a to vzhľadom na zákonné kritéria rozhodné na určenie výšky pokuty v zmysle § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z., v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a v znení zákona č. 433/2022 Z. z., boli prihliadnuté a riadne odôvodnené poľahčujúce resp. pritŕažujúce okolnosti. V danom prípade bola uložená sankcia, peňažná pokuta, plne v súlade so zákonom a zisteným skutkovým stavom rozhodným pre určenie jej výšky.
114. Odvolací orgán má za to, že rozhodnutie je riadne odôvodnené a rozhodnutie má všetky zákonné náležitosti v zmysle § 46 a § 47 správneho poriadku. Odvolací orgán má ďalej za to, že vo veci bolo vykonané riadne dokazovanie, v zodpovedajúcom rozsahu, náležite bol zistený skutkový stav veci a prvostupňový orgán v rozhodnutí prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo. Rozhodnutie obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a je v zodpovedajúcom rozsahu odôvodnené. Prvostupňový orgán sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkými skutočnosťami relevantnými pre posúdenie veci, podrobne rozobral skutkový stav vyplývajúci z obsahu spisu, ktorý správne právne vyhodnotil.

115. Účastník konania v petite odvolania *navrhol, aby odvolací orgán rozhodnutie zrušil a konanie zastavil alebo rozhodnutie zmenil tak, že účastníkovi konania uloží pokutu vo výške 500,- eur.*
116. Prvostupňový orgán po preskúmaní všetkých podkladov potrebných pre zistenie skutočného stavu veci dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z., v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a pri ukladaní úhrnnej pokuty podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z., v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a v znení zákona č. 433/2022 Z. z. vo výške 3 000,- eur za porušenie povinností uvedených vo výroku rozhodnutia bol viazaný kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z., v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a v znení zákona č. 433/2022 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že prvostupňový orgán v rozhodnutí zhodnotil skutočnosti poľahčujúceho aj priťažujúceho charakteru a po ich zohľadnení rozhodol o výške uloženej sankcie, ktorá podľa názoru odvolacieho orgánu spĺňa svoju funkciu tak z hľadiska preventívneho ako aj represívneho. Odvolací orgán uvádza, že sankcia bola uložená na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, pretože uložená úhrnná pokuta predstavuje 3,00 percenta z maximálnej výšky sadzby, ktorej rozpätie je od 500,- eur do 100 000,- eur.
117. Prvostupňový orgán po vyhodnotení dôkazov a dôkladnom zvážení všetkých skutočností týkajúcich sa správneho konania nadobudol presvedčenie, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený, vierohodne preukázaný, a že pri rozhodovaní vo veci nič nezanedbal. Po vyhodnotení dôkazov dospel k záveru, že rozhodnutie v celom jeho kontexte zodpovedá všetkým požiadavkám právnych predpisov, ako aj judikatúre súdov, ktoré vyžadujú presné a jednoznačné vymedzenie spáchaných správnych deliktov tak, aby ich nebolo možné zameniť s inými, a racionálne a presvedčivo formulované odôvodnenie.
118. Odvolací orgán dospel k záveru, že prvostupňový orgán pri ukladaní úhrnnej pokuty účastníkovi konania náležite odôvodnil uloženie pokuty vo výške 3 000,- eur, prihliadol na spáchané správne delikty a nimi vyvolané následky, pričom zohľadnil všetky zákonom ustanovené kritériá, na ktoré je potrebné pri ukladaní pokuty prihliadať. Prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi oblasť regulácie sieťových odvetví a účastník konania v odvolaní nepredložil žiadne nové dokumenty, ani neuviedol nové skutočnosti, ktoré by neboli známe prvostupňovému orgánu v čase vydania rozhodnutia, a ktoré by mali vplyv na jeho zmenu alebo zrušenie.
119. Odvolací orgán uvádza, že účastník konania vo svojom odvolaní neuviedol žiadny argument, ktorý by zakladal dôvod sankčnej moderácie.
120. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol, z čoho vychádzal pri vydávaní rozhodnutia o uložení úhrnnej pokuty a akými správnymi úvahami sa zaoberal pri uložení sankcie. Rozhodujúcim pre posúdenie závažnosti protiprávneho konania účastníka konania bol skutkový stav zistený prvostupňovým orgánom, z ktorého jednoznačne vyplýva, že došlo k zistenému porušeniu povinností podľa zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z., v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a v znení zákona č. 433/2022 Z. z.
121. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej úhrnnej pokuty a podľa jeho názoru pokuta vo výške 3 000,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj sadzbu pre uloženie pokuty za zistené porušenia zákona

č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z., v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a v znení zákona č. 433/2022 Z. z. (od 500,- eur do 100 000,- eur). Takto určená pokuta je primeraná identifikovaným porušeniam zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z., v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a v znení zákona č. 433/2022 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z., v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a v znení zákona č. 433/2022 Z. z.

122. Po preskúmaní postupu a rozhodnutia prvostupňového orgánu dospel odvolací orgán k záveru, že prvostupňový orgán riadne zistil skutkový stav veci, tento skutkový stav následne správne právne posúdil a verifikoval správne závery preukazujúce skutočnosť, že účastník konania nesplnil povinnosti vyplývajúce zo zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z., v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a v znení zákona č. 433/2022 Z. z. a svojím konaním naplnil skutkovú podstatu správnych deliktov identifikovaných vo výroku napadnutého prvostupňového rozhodnutia.

V. Rozhodnutie odvolacieho orgánu

123. Odvolací orgán, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu, uvádza, že má za preukázané, že prvostupňový orgán vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Vydané rozhodnutie obsahovalo všetky predpísané náležitosti, t. j. obsahové a formálne náležitosti ustanovené v § 47 správneho poriadku a samotný výrok bol formulovaný presne, určito a zrozumiteľne.

124. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a má za to, že úhrnná pokuta vo výške 3 000,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj zákonom stanovenú sadzbu (od 500,- eur do 100 000,- eur). Takto určená pokuta je primeraná identifikovaným porušeniam zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z., v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a v znení zákona č. 433/2022 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z., v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a v znení zákona č. 433/2022 Z. z.

125. Odvolací orgán zároveň upozorňuje účastníka konania, že úhrnnú pokutu uloženú prvostupňovým orgánom je povinný uhradiť do xx dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia na účet vedený v Štátnej pokladnici, číslo účtu xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx, KS xxxx, VS xxxxxxxxx.

126. Odvolací orgán uplatnil svoju právomoc zhodnotiť kvalitu preskúmaného rozhodnutia nielen z hľadiska jeho zákonnosti, ale aj z hľadiska jeho skutkovej a právnej správnosti. Pretože nezistil dôvody na zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia, postupoval v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 správneho poriadku a odvolaním napadnuté rozhodnutie tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, potvrdil a samotné odvolanie zamietol.

Poučenie:

Toto rozhodnutie je konečné a v súlade s § 59 ods. 4 správneho poriadku sa nemožno proti nemu odvolať. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Andrej Juris
predseda